

ΣΤΟ ΔΙΑ

Στις σπονδές στο Δία τί θα 'τανε καλύτερο κανείς να τραγουδήσει
παρά τον πάντα μέγα αυτό θεό και βασιλιά παντοτινό,
των γιων της Γης το διώχτη και δικαστή των τέκνων τ' Ουρανού;
Και πώς θα τον υμνήσουμε; Δικταίον ή Λυκαίο;
5 Διχάζεται η ψυχή μου που 'ναι αμφιλεγόμενα όσα για τη γενιά του διηγούνται.
Δία, στης Ίδης λένε πως γεννήθηκες τα όρη,
κι άλλοι στην Αρκαδία· ψέματα απ' τους δυο ποιοί είπανε, πατέρα;
Οι Κρήτες πάντα ψεύτες. Άνακτα, για σένανε και τάφο
οι Κρήτες εμαστόρεψαν. Μα εσύ όμως δεν πέθανες, αφού για πάντα υπάρχουν.
10 Στην Παρρασία σε γέννησεν η Ρέα, εκεί που ήτανε πολύ
θαμνόσκεπο το όρος. Και γι' αυτό εκεί ο χώρος
είναι ιερός. Κι ούτε κανένα που να έχει την ανάγκη της Ειλείθυιας
ζωντανό, κι ούτε γυναίκα τον σιμώνει, αλλά τόπο λεχωνιάς της Ρέας
από παλιά τον ονομάζουν οι Απιδανήες.
15 Αφού η μητέρα σου σ' απίθωσεν εκεί απ' τον μεγάλο κόλπο της,
αμέσως πάσχισε να βρει τρεχούμενο νερό, της λεχωνιάς
τους ρύπους να ξεπλύνει, και το δέρμα σου μ' αυτό να λούσει.
Μα τότε ο Λάδωνας δεν έτρεχε μεγάλος, ούτε κι ο Ερύμανθος
ο πιο καθάριος απ' τους ποταμούς, κι άβροχη ήταν όλη ακόμα
20 η Αρκαδία που έμελλε να την ειπούν πολύνερη.
Στον τόπο αυτό όταν έλυσε τη ζώνη της η Ρέα
πολλές βαλανιδιές υψώνονταν πάνω από εκεί που κύλαγε ο πολύνερος Ιάων
κι άμαξες αραδίζανε εκεί που τρέχει ο Μέλας
κι είχαν φωλιάσει στου Καρίωνα τις όχθες
25 ζώα πολλά, και διάβαινε κανείς
πεζός, από τον Κράθη πάνω και τον πολυχάλικο Μετώπη,
διψασμένος, ενώ κάτω από τα πόδια του πολύ νερό βρισκόταν.
Και είπε τότε η σεβαστή Ρέα μ' αμηχανία:
«Καλή μου Γη, κι εσύ έχεις γεννήσει, μα οι ωδίνες σου ελαφρές».
30 Είπε, και το μεγάλο χέρι της τεντώνοντας ψηλά η θεά,

το όρος με το σκήπτρο χτύπησε, κι εκείνο τότες άνοιξε πολύ
και μέγα ρεύμα χύθηκε. Κι αφού σου δρόσισε το δέρμα, βασιλιά,
σε φάσκιωσε και σ' έδωσε στη Νέδη να σε πάει
στης Κρήτης τη σπηλιάν, εκεί κρυφά να μεγαλώσεις,
35 κοντά στην πιο σεβάσμια απ' τις νύμφες, που 'καναν τότε τη μαμή,
και πρώτη στη γενιά της, ύστερ' απ' τη Στύγα κι από τη Φιλύρα.
Ούτε άφησεν απλήρωτη η θεά τη χάρη εκείνη, και το ρεύμα
εκείνο Νέδη ονόμασε. Και ξέχειλο
στην πόλη των Καυκώνων που ονομάζουν Λέπρεο
40 με το ρεύμα του Νηρέα απαντιέται, κι είναι το παλαιότατο απ' τα νερά
που πίνουν οι απόγονοι της Λυκαόνιας άρκτου.
Σαν βγήκεν από τις Θενές πηγαίνοντάς σε στην Κνωσό,
Δία πατέρα, η Νύμφη (οι Θενές κοντά 'ναι στην Κνωσό),
ο αφαλός σου έπεσεν εκεί, Θεέ, και έτσι εκείνο
45 Ομφάλιο πεδίο αργότερα ονόμασαν οι Κύδωνες.
Κι ω Δία, οι συντρόφισσες, σε πήρανε στα χέρια, των Κορύβαντων,
της Δίκτης οι Μελίες και σε κοίμισε η Αδράστεια
σε λίκνο χρυσό και θήλασες τον πολυγάλακτο μαστό
της γίδας της Αμάλθειας κι έφαγες τη γλυκιά κηρήθρα,
50 που η Πανακρίδα μέλισσα γοργά την είχε δέσει
πάνω στη Ίδης τα βουνά που Πάνακρα τα λένε.
Και χόρεψαν τριγύρω σου τον πρύλιν οι Κουρήτες
καθώς βαρούσαν τ' άρματα, ώστε ν' ακούει ο Κρόνος
ήχον ασπίδων μοναχά κι όχι το παιδικό σου κλάμα.
Έτσι καλά μεγάλωσες, ουράνιε Δία, κι ετράφης
κι έφηβος ξάφνου γίνηκες και γρήγορα σου βγήκε χνούδι.
Και στην εντέλεια, ας ήσounα παιδί, όλα τα συλλογιόσουν,
γι' αυτό, κι ας ήταν μεγαλύτερα τ' αδέρφια σου
δεν αρνηθήκαν σπίτι σου να 'χεις κι εσύ τον ουρανό, μερίδα σου απ' τη μοίρα.
60 Μα οι Δαναοί τραγουδιστές δε λέγαν πάντα αλήθεια,
πως τάχα τα παιδιά του Κρόνου μοίρασαν την εξουσία στα τρία με λαχνό.
Μα ποιός τον κλήρο ανάμεσα σε Όλυμπο και Άδη θα τραβούσε
και δε θα 'ταν ανόητος, αφού στον κλήρο μπαίνουνε ίσοι λαχνοί;
Όμως εδώ, τί διαφορά μεγάλη στους λαχνούς ανάμεσα!...

65Θα 'τανε ψέμα αν έλεγα πως έπειθαν όσους τους άκουγαν.

Μα εσένα δε σε βάλανε των Ουρανίων βασιλιά με κλήρο, έγινες με τα έργα των χεριών σου.

Η Βία και η Δύναμη σου παραστάθηκαν, γι' αυτό τις τίμησες στο θρόνο σου κοντά.

Κι όρισες το πιο ωραίο απ' τα πετούμενα αγγελιοφόρο των σημαδιών σου, που στους φίλους μου δεξιά να τους τα φέρνεις.

70Κι απ' τους θνητούς, τους πιο καλούς ξεχώρισες, κι ούτε των πλοίων πήρες τους έμπειρους, ούτε άντρα πολεμάρχο, κι ούτε τραγουδιστή.

Όλους αυτούς σε πιο μικρούς τους άφησες θεούς να τους υπηρετούν, ενώ εσύ διάλεξες άρχοντες πόλεων που ελέγχουν αγροτιά και μαχητές και κουπολάτες κι όλους.

75Και τί δεν είναι κάτω από τη δύναμη όποιου κυβερνά.

Ανθρώπους του Ηφαίστου λένε τους χαλκιάδες, τους μαχητές, του Άρη, ενώ τους κυνηγούς πως είναι της Χιτώνης Αρτέμιδας· του Φοίβου όσοι ξέρουνε καλά να παίζουν με τη λύρα ύμνους.

Όμως από το Δία ορίζονται οι βασιλιάδες και τίποτε γι' αυτούς από το Δία

80πιο θεϊκό. Για τούτο κι έκρινες στον κλήρο σου να πέσουν, και πολιτείες τούς έδωσες για να φυλάνε, ενώ εσύ ο ίδιο κάθισες στις ακροπόλεις εποπτεύοντας ποιοί με το δίκιο

τους λαούς τους κυβερνούν με δυσκολίες, ποιοί με τ' άδικο.

Και πλούτη τούς εχάρισες και τόσην ευτυχία,

85μα όχι κι ίσα σ' όλους τους. Και τούτο το αποδείχνει ο βασιλιάς μας που μπροστά βρίσκεται από τους άλλους.

Κι ό, τι σκεφτεί το χάραμα, το πράττει ώσμε το βράδυ,

κι όσο για τα μικρότερα, μόλις στο νου τού μούνε.

Άλλοι για τούτα θέλουν ένα έτος, για τ' άλλα περισσότερο.

90Μα σ' άλλα την εκτέλεση εμποδίζεις, επιθυμίες συντρίβοντας.

Χαίρε μεγάλη, πανυπέρτατο τέκνο του Κρόνου, δοτήρα ευημερίας,

δοτήρα ευδαιμονίας. Ποιός μπορεί τα έργα σου να ψάλει;

Δε γεννήθηκεν αυτός, ούτε υπάρχει. Ποιός μπορεί τα έργα του Διός να ψάλει;

Χαίρε πατέρα και ξανά χαίρε. Αρετή και πλούτο δίνε.

95Χωρίς την αρετήν ο πλούτος δε θ' ανέβαζε ψηλά τον άντρα,

ούτε κι η αρετή χωρίς τον πλούτο. Δίνε αρετή και πλούτο.